

Çocuk Ebeveyn İlişki Terapisi

10 SEANSLIK FİLİAL TERAPİ MODELİ

Sue C. Bratton

Kristie Opiola

Eric Dafoe

Güvenli ebeveyn-çocuk ilişkisinin çocuğun sosyoduygusal gelişimi üzerindeki önemi çalışmalarla desteklenmiştir (Perry & Szalavitz, 2006; Ryan & Bratton, 2008; Siegel & Hartzell, 2003). Stresli olaylar yaşayan çocuklar için bakım veren-çocuk ilişkisi daha büyük bir önem taşımaktadır. Çocuklar, duygularını düzenlemede ve olumsuz deneyimlerini ele almada yardımcı olmaları için ebeveynlerine güvenirlere (Schore, 2001). Ancak, ebeveynler çocuklarının zorluklarla baş edebilmelerine yardımcı olacak deneyim ve becerilerden yoksun olabilirler. Ebeveyn-çocuk ilişkisinin getirdiği zorlukları da kapsayan ebeveyn olmaya dair yaşanan stres, ebeveynlerin çocuklarının sosyal, duygusal ve davranışsal ihtiyaçlarına uygun karşılığı vermelerine engel olabilir. Çocuk terapisinde kullanılan müdahaleler; ebeveyn çocuk ilişkisini güçlendirmeye odaklanarak bakım verenlere hem duygusal destek sağlar hem de onlara, ebeveyn olarak çocuklukta yaşanan problemlerin tedavisinde ne kadar etkin olabileceklerine dair farkındalık kazandırır (Eyberg, Nelson & Boggs, 2008; Guerney & Ryan, 2013; Landreth & Bratton, 2006; Powell, Cooper, Hoffman, & Marvin, 2013; Webster-Stratton, Rinald, & Reid, 2011).

Çocuk-ebeveyn ilişki terapisi (ÇEİT; Landreth & Bratton, 2006), 40'tan fazla çalışma ile çocuk akıl ve ruh sağlığına dair birçok konuda etkinliği ortaya konan, oyun terapisi temelli bir ebeveyn eğitim modelidir. Bernard ve Louise Guerney'in filial terapi modeline dayanan ve ÇEİT'in merkezinde bulunan güvenli çocuk-ebeveyn ilişkisi, çocuk sağlığı için gerekli ve iyileştici bir faktördür. Destekleyici grup ortamında, ebeveynler çocuklarının duygusal ve davranışsal ihtiyaçlarına daha etkin cevap verebilmek için çocuk merkezli oyun terapisi (ÇMOT) becerilerini öğrenirler. Bu sayede, çocuklar da sevgi, kabul, korunma ve güvenlik ihtiyaçlarının ebeveynleri tarafından güvenilir ve tutarlı bir şekilde karşılanacağına inanırlar. Bu bölüm, ÇEİT'nin tarihçesini, gerekçelerini, teorik temellerini kısaca anlatır, farklı ortamlarda ve popülasyonlarda görülen çeşitli problem alanlarında kullanımını destekleyen araştırmaları özetler, ÇEİT'in yapısı ve kullanımı ile ilgili bakış açısı kazandırır ve sürecin nasıl işlediğini göstermesi açısından bir vaka örneği içerir.

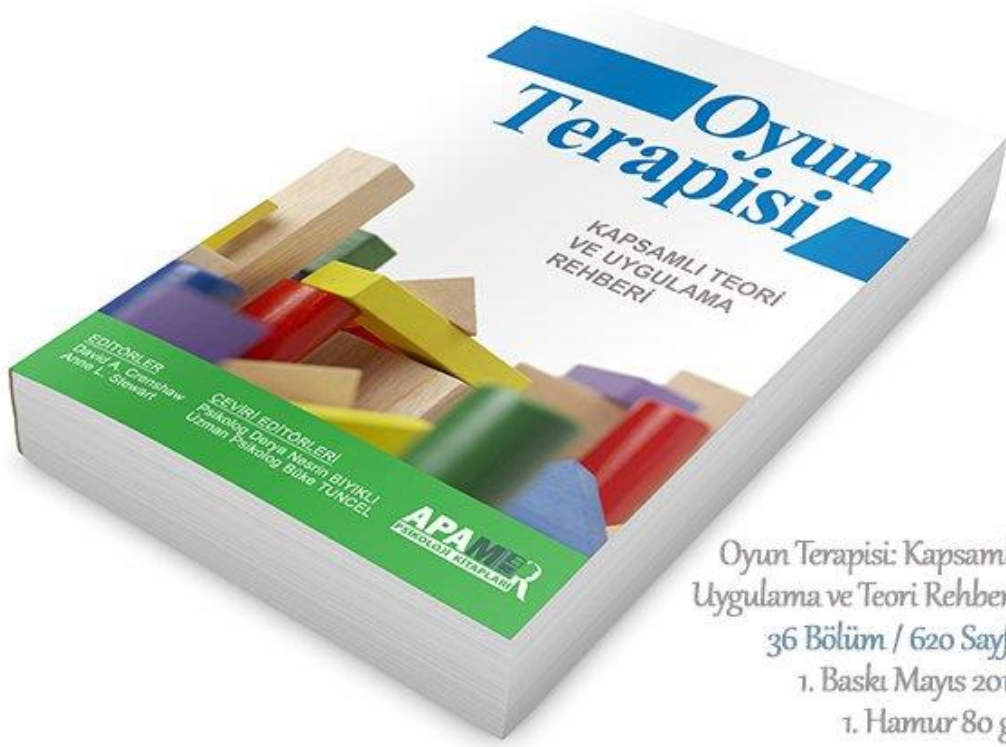
Tarihi ve Gelişimi

ÇEİT (Landreth & Bratton, 2006), 1960'ların ortalarında, Bernard ve Louise Guerney tarafından geliştirilen çığır açıcı ebeveyn eğitim modelini temel almaktadır. Guerneyler, yaklaşımlarını, ebeveyn çocuk ilişkisinin önemine dair inançları ve ebeveynlerin çocuğun hayatındaki terapötik araçlar olmak için gereken becerileri öğrenebileceklerine dair duydukları güven üzerine inşa etmişlerdir (L. Guerney, 2000).

Guerneyler'in orijinal filial terapi modelinde, küçük gruplardan oluşan ebeveynler haftalık olarak bir araya geldiler ve ne kadar süreceği önceden belli olmayan bu görüşmeler bazen 1 yıldan uzun sürdü (B. Guerney, 1964). Guerneyler'in çalışmalarından hareketle, 1980'lerde Garry Landreth, daha yapılandırılmış ve içeriği zenginleştirilmiş 10 seanslık filial terapi eğitim modelini geliştirdi. Bu programın amacı, zaman ve para kısıtlamalarını azaltarak ebeveyn katılımını artırmaktı (Landreth & Bratton 2006). Guerneyler'in modeli ile tutarlı olarak (B. Guerney, 1964), ÇEİT'e katılan ebeveynlere ÇMOT teknikleri, yaklaşımları ve becerileri öğretiliyordu. Ebeveynler de bu öğretilenleri, kendi çocuklarının iyileşmesi ve genel aile işlevlerini artırmak için süpervize edilmiş oyun terapisi seanslarında kullanıyorlardı. Landreth ve Bratton (2006), bu modeli diğer filial terapi yaklaşımlarından ayırt etmek için bu 10 seanslık eğitim modelini "Çocuk Ebeveyn İlişki Terapisi (ÇEİT) : 10 Seanslık Filial Terapi Modeli" adını verdikleri bir metinde biçimlendirdiler. Bratton, Landreth, Kellam ve Blackard (2006), uygulayıcı ve araştırmacıların bu müdahale yöntemini kullanırken bir bütünlük sağlamalarını güvence altına almak amacıyla bu protokolü manuel (el kitabı) haline getirdiler.

Makalenin devamında yer alan başlıklar şöyle

- ✓ Amaçlar
 - ✓ Terapistin Rolü
 - ✓ ÇEİT Uygulaması
 - ✓ Yapı ve Biçime Genel Bakış
 - ✓ Klinik Vaka Örneği
 - ✓ 1-3 Seanslar: ÇEİT İlkelerini ve Becerilerini Öğrenmek
 - ✓ 4-10 Seanslar Süpervize Edilmiş Oyun Seanslarının Grup İçindeki İşleyişi
 - ✓ ÇEİT ve Filial Terapi İle ilgili Kanıta Dayalı Çalışmalar
 - ✓ Sonuç
-

Oyun Terapisi: Kapsamlı
Uygulama ve Teori Rehberi
36 Bölüm / 620 Sayfa
1. Baskı Mayıs 2017
1. Hamur 80 gr

Online Satış Adres: www.psikolojistore.com

Oyun Terapisi

KAPSAMLI TEORİ VE UYGULAMA REHBERİ

EDİTÖRLER

David A. Crenshaw ve Anne L. Stewart

ÇEVİRİ EDİTÖRLERİ

Psikolog Derya Nesrin BIYIKLI

Uzman Psikolog Büke TUNCEL

THE GUILFORD PRESS
New York London

İçindekiler

I. KISIM: Oyun Terapisi Teori ve Yaklaşımları	3
1. Çocuk-Merkezli Oyun Terapisi <i>Dee C. Ray - Garry L. Landreth</i>	5
2. Nesne İlişkileri ve Bağlanma Temelli Oyun Terapisi <i>Sarah C. Patton - Helen E. Benedict</i>	20
3. Adleryan Oyun Terapisi <i>Terry Kottman - Jeffrey S. Ashby</i>	36
4. Jungian Analitik Oyun Terapisi <i>J. P. Lilly</i>	53
5. Psikodinamik Oyun Terapisi <i>John B. Mordock</i>	73
6. Bilişsel- Davranışçı Oyun Terapisi <i>Angela M. Cavett</i>	93
7. Oyun Terapisine Bütüncül Yaklaşım <i>Eliana Gil - Elizabeth Konrath - Jennifer Shaw - Myriam Goldin - Heather McTaggart Bryan</i>	112
8. Oyun Terapisinde Bağlanma Güvenliği <i>William Whelan - Anne L. Stewart</i>	129
9. Çocuk Ebeveyn İlişki Terapisi: Seanslık Filial Terapi Modeli <i>Sue C. Bratton - Kristie Opiola - Eric Dafoe</i>	145

xiv	İçindekiler
10. Theraplay®: İlişkileri Onarmak, Ailelerin İyileşmesine Yardımcı Olmak <i>Phyllis B. Booth - Marlo L.-R. Winstead</i>	159
11. Oyun Terapisinde Kum Tepsisi ve Hikaye Anlatımı <i>Theresa Kestly</i>	177
12. StoryPlay®: Hikaye Anlatımına Dayalı Oyun Terapisi Yaklaşımı <i>Joyce C. Mills</i>	192
13. Aile Oyun Terapisi Pratik Teknikler <i>Greg Czyszczon - Scott Riviere - Dianne Koontz Lowman - Anne L. Stewart</i>	208
14. Hayvan Destekli Oyun Terapisi <i>Rise Van Fleet - Tracie Faa-Thompson</i>	224
II. KISIM: Oyun Terapisi Klinik Uygulamaları	241
15. Öfkeli Çocuklarla Oyun Terapisi: İhanet Travmasının Tedavisi <i>David A. Crenshaw</i>	243
16. Zorbalık Davranışı Kapsamında Oyun Terapisi <i>Steven Baron</i>	259
17. Çocuk-Merkezli Oyun Terapisi ve Okul Temelli Problemler <i>Angela I. Sheely-Moore - Peggy L. Ceballos</i>	275
18. Koruyucu Bakım Altındaki Çocukların Travma Öyküleri: Bireysel ve Grup Oyun Terapisi <i>David A. Crenshaw - Kathleen S. Tillman</i>	290
19. Evsiz Çocuklar ile Oyun Terapisi <i>Debbie C. Sturm - Christopher Hill</i>	307
20. Boşanmış Aile Çocukları ile Oyun Terapisi: Yönlendirilmiş Yaklaşım <i>Sueann Kenney-Noziska - Liana Lowenstein</i>	322
21. Yas ve Travmatik Kayıp Yaşayan Çocuklar İçin Oyun Terapisi: En Önemli Olan Nedir <i>William Steele</i>	338
22. Cinsel İstismara Uğramış Bir Çocuk ile Jungian Analitik Oyun Terapisi <i>J. P. Lilly</i>	356
23. Çocuk İstismarı: Oyun Terapistleri İçin Güvenlik Temelli Klinik Stratejiler <i>Janine Shelby - Lauren E. Maltby</i>	372

İçindekiler	xv
24. Kritik Ayrılıklar Sonrası Aileleri Uzlaştırma: Aile Bağlarını Yapılandıran ve Güçlendiren Bütünleyici Aile Terapisi Yaklaşımı <i>Eliana Gil</i>	390
25. Oyun Tabanlı Afet ve Kriz Müdahalesi: Oyun Terapistlerinin İyileşmeye Teşvik Etmedeki Rollerini <i>Anne L. Stewart - Lennis G. Echterling - Claudio Mochi</i>	408
26. Askeri Bağlantılı Çocuklar ve Aileler ile Oyun Terapisi <i>Jessica Anne - Mary Anne Peabody - Anne L. Stewart</i>	425
27. Otizm Spektrumlu Çocuklar ile Oyun Terapisi <i>Kevin B. Hull</i>	441
28. Dikkat eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğu Olan Çocuklar ile Oyun Terapisi <i>Heidi Gerard Kaduson</i>	457
29. Anksiyete Bozukluğu Olan Çocuklar İçin Filial Terapi <i>Louise F. Guernsey</i>	471
30. Ergenlerle Oyun Terapisi <i>Brijin Johnson Gardner</i>	483
31. Yetişkinler İçin Oyun Terapisi Müdahaleleri <i>Diane Frey</i>	498
III. KISIM: Oyun Terapisinde Araştırma ve Uygulama İlkeleri	513
32. Oyun Terapisinde Bilimsel Araştırmalar: Uygulamaya Yönelik Deneysel Destek <i>Dee C. Ray</i>	515
33. Oyun Terapisinde Yansıtıcı Uygulama ve Süpervizyon <i>John W. Seymour - David A. Crenshaw</i>	532
34. Oyun Terapisinde Kültürel Sorunlar <i>Phyllis Post - Kathleen S. Tillman</i>	547
35. Oyun Terapisinde Etik Kurallar <i>Jeffrey S. Ashby - Kathleen McKinney Clark</i>	563
36. Her Yaşta İyileştirici Olan Oyunun Nörobilimini Keşfetmek <i>Bonnie Badenoch - Theresa Kestly</i>	577
İndeks	595